

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА О ГАРАНЦИЈИ ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И КУВАЈТСКОГ ФОНДА ЗА АРАПСКИ ЕКОНОМСКИ РАЗВОЈ (ПРОЈЕКАТ ЖЕЛЕЗНИЧКА СТАНИЦА БЕОГРАД ЦЕНТАР - ФАЗА 1)

Члан 1.

Потврђује се Уговор о гаранцији између Републике Србије и Кувајтског фонда за арапски економски развој (Пројекат железничка станица Београд Центар - Фаза 1), закључен 10. децембра 2012. године, у оригиналу на арапском језику.

Члан 2.

Текст Уговора о гаранцији између Републике Србије и Кувајтског фонда за арапски економски развој (Пројекат железничка станица Београд Центар - Фаза 1), у преводу на српски језик гласи:

БРОЈ ЗАЈМА: 858

УГОВОР О ГАРАНЦИЈИ

ИЗМЕЂУ

РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

И

КУВАЈТСКОГ ФОНДА ЗА АРАПСКИ ЕКОНОМСКИ РАЗВОЈ

ДАТУМ: 10. децембар 2012. године

УГОВОР О ГАРАНЦИЈИ

УГОВОР од 10. децембра 2012. године, између Републике Србије (у даљем тексту: Гарант) и Кувајтског фонда за арапски економски развој (у даљем тексту: Фонд).

Будући да је уговором од истог датума као што је горе наведени, између Фонда и Акционарског друштва „Железнице Србије“ (у даљем тексту: Зајмопримац), кога чине уговор и прилози, (у даљем тексту: Уговор о зајму), Фонд сагласан да дâ Зајмопримцу зајам у износу од десет милиона кувајтских динара (10.000.000 KWD), за финансирање Пројекта железничка станица Београд Центар – Фаза 1, у складу са условима и одредбама које су утврђене у Уговору о зајму, али само под условом да Гарант пристане да гарантује за обавезе Зајмопримца у погледу тог зајма, како је даље наведено; и

Будући да је Гарант, када је у питању склапање Уговора о зајму између Фонда и Зајмопримца, сагласан да гарантује за обавезе Зајмопримца;

На основу тога, Уговорне стране су се сагласиле о следећем:

ЧЛАН 1

ТАЧКА 1.01. Гарант прихвата све одредбе Уговора о зајму, са истим важењем и правоснажношћу, као да су овде у потпуности изложене.

ЧЛАН 2

ТАЧКА 2.01. Без ограничења или рестриктивности било које од других одредби које се налазе у овом уговору, Гарант, са своје стране, овим путем безусловно гарантује, као примарни дужник, а не само као јемац, правовремену и тачну исплату главнице и камата и осталих накнада у вези са Зајмом, и тачно извршење свих одредби и уговора Зајмопримца, а све како је утврђено Уговором о зајму.

ЧЛАН 3

ТАЧКА 3.01. Заједничка намера Гаранта и Фонда је да ниједан други спољни дуг не ужива никакав приоритет у односу на овај Зајам кроз стављање залога на државну имовину. У том циљу, Гарант се обавезује да, осим ако се са Фондом не постигне другачији договор, ако Гарант дâ у залог било коју своју имовину као гаранцију за неки спољни дуг, тим залогом *ipso facto* подједнако и сразмерно гарантује плаћање главнице, камате и осталих трошкова за Зајам и да ће, у случају стављања залога, бити направљена експлицитна одредба за те сврхе, али под условом да се наведене одредбе из ове тачке не примењују на:

- (i) било какав залог над имовином стављен у тренутку њене куповине искључиво као гаранција за плаћање набавне цене те имовине;
- (ii) било какав залог над комерцијалном робом као осигурање дуга који доспева најкасније годину дана од датума када је првобитно настао и који треба да се плати из средстава добијених продајом тих комерцијалних добара; или
- (iii) било какав залог који проистекне из уобичајених банкарских трансакција и којим се гарантује дуг који доспева у року од годину дана од датума тих трансакција.

Израз „имовина Гаранта“, у смислу у којем се користи у овој тачки, обухвата имовину Гаранта или било које агенције Гаранта, укључујући и Централну банку Гаранта или било коју другу институцију која обавља функције Централне банке, а израз „залог“ обухвата хипотеку, јемство, заложду, повластице и приоритете било које врсте.

ЧЛАН 4

ТАЧКА 4.01. Гарант предузима или се стара да буду предузете све активности, које су неопходне са његове стране, како би омогућио Зајмопримцу да настави са извршењем Пројекта са одговарајућом пажњом и ефикасношћу и у складу са добром инжењерском, финансијском и административном праксом, и Гарант не предузима, односно не дозвољава да се предузме било каква активност која би спречила или ометала реализацију Пројекта или извршење било које одредбе овог уговора.

ТАЧКА 4.02. Гарант преузима на себе да додели и обезбеди, на годишњем нивоу, сва неопходна средства Зајмопримцу, поред прихода које Зајмопримац сам реализује, како би омогућио Зајмопримцу да испуни своје обавезе сервисирања дуга, а нарочито плаћање сервисирања дуга према Фонду, и да омогући Зајмопримцу да има довољан радни капитал и да покрива своје трошкове пословања.

ТАЧКА 4.03. Гарант ће омогућити овлашћеним представницима Фонда, када за то постоји потреба, да дођу у посету у вези са Зајмом.

ЧЛАН 5

ТАЧКА 5.01. Главница, камата и остале накнаде за Зајам плаћају се без икаквих одбитака и ослобођени од било каквих пореза или такси, који би били наметнути према законима Гаранта или законима који важе на његовој територији.

ТАЧКА 5.02. Овај уговор и Уговор о зајму су ослобођени свих такси или намета, наметнутих према законима Гаранта или законима на снази на његовој територији, у вези са потписивањем, објављивањем, доставом или регистрацијом истих.

ЧЛАН 6

ТАЧКА 6.01. Главница, камата и остале накнаде за Зајам плаћају се ослобођене од свих ограничења, наметнутих према законима Гаранта или закона на снази на његовој територији.

ЧЛАН 7

ТАЧКА 7.01. Гарант је дужан да сва документа, евиденцију, преписку и сличне материјале Фонда сматра за поверљиве и Гарант, у том смислу, даје Фонду пуни имунитет од цензуре и инспекције.

ТАЧКА 7.02. Сва имовина и приход Фонда изузети су од национализације, конфискације и заплене.

ЧЛАН 8

ТАЧКА 8.01. Права и обавезе Фонда и Гаранта према овом уговору важе и примењују се у складу са његовим условима и одредбама без обзира на било који супротан локални закон. Нити Гарант нити Фонд немају права ни под каквим околностима на тврдњу да је нека од одредби овог уговора неважећа или непримењива из било ког разлога.

ТАЧКА 8.02. Никакво одлагање примене или пропуст да се примени било које право, овлашћење или правни лек који припадају било којој од Уговорних страна према овом уговору, после било каквог кршења нема утицаја на то право, овлашћење или правни лек, нити се тумачи као одрицање од истих нити као сагласност да је дошло до кршења обавеза, нити активност односне Уговорне стране у погледу било ког кршења као ни сагласност да је дошло до кршења обавеза, не утичу и не ометају било које право, овлашћење или правни лек односне Уговорне стране у погледу било ког другог или неког накнадног кршења обавеза.

ТАЧКА 8.03. Било који спор између Уговорних страна и било које потраживање једне Уговорне стране у односу на другу који проистекну из овог уговора решавају се споразумно између Уговорних страна.

У случају да не могу решити споразумно, предметни спор или потраживање подносе се на арбитражу пред Арбитражним судом, како је предвиђено у тачки која следи.

ТАЧКА 8.04. Арбитражни суд се састоји од три арбитра који се одређују на следећи начин: једног арбитра одређује Гарант; другог арбитра одређује Фонд; трећи арбитар (у даљем тексту се повремено назива „Судија“) одређује се на основу споразума Уговорних страна. Ако неки од арбитра одређених у складу са овом тачком поднесе оставку, умре или ако није у могућности да ради, његов наследник се одређује на исти начин као што је претходно описано за одређивање првобитног арбитра, и тај наследник има сва овлашћења и дужности првобитног арбитра.

Арбитражни поступак може се покренути у складу са овом тачком након што било која Уговорна страна обавести другу. Ово обавештење садржи изјаву у којој се наводи природа спора или потраживања који се подносе на арбитражу, природа и обим тражене заштитне мере и име арбитра којег је одредила она Уговорна страна која покрене поступак.

У року од тридесет дана од достављања таквог обавештења, друга страна обавештава страну која је покренула арбитражни поступак о имену арбитра којег је одабрала, а уколико то не учини, тај арбитар ће бити постављен од стране Председника Међународног суда правде на захтев стране која покрене поступак.

Уколико се у року од шездесет дана након достављања обавештења за покретање арбитражног поступка, Уговорне стране нису договориле око избора Судије, било која страна може да затражи од Председника Међународног суда правде да именује Судију.

Арбитражни суд се сазива први пут у време и у месту које ће одредити Судија. Након тога, Арбитражни суд ће одлучити о томе где и када ће бити заседање.

У зависности од одредаба ове тачке, осим ако се Уговорне стране другачије не договоре, Арбитражни суд одлучује о свим питањима која су у његовој надлежности и утврђује процедуру, тако да свакој Уговорној стране буде обезбеђено праведно саслушање, и одлучује о поднетим предметима без обзира на то да ли су присутне обе Уговорне стране или не. Одлуке Арбитражног суда доносе се већином гласова и одлука се саопштава у писаном облику. Одлука мора бити потписана од стране већине чланова Арбитражног суда и потписан примерак се шаље свакој од Уговорних страна. Одлука Арбитражног суда донета у складу са одредбама ове тачке је коначна и обавезујућа за Уговорне стране које се повинују и поступају у складу са одлуком.

Уговорне стране утврђују износ накнаде или хонорара за арбитраге и друге особе које су неопходне за вођење арбитражног поступка. Ако се Уговорне стране не договоре о овом износу пре заседања Арбитражног суда, Арбитражни суд утврђује овај износ онако како је прихватљиво под датим околностима. Свака од Уговорних страна покрива сопствене трошкове у арбитражном поступку. Трошкови Арбитражног суда деле се подједнако између Уговорних страна. Сва питања у вези са поделом трошкова Арбитражног суда или поступка плаћања тих трошкова утврђује Арбитражни суд.

Арбитражни суд примењује принципе који су заједнички према важећим законима Гаранта и Државе Кувајт, као и придржавајући се принципа правде.

ТАЧКА 8.05. Одредбе о арбитражи уврђене у претходној тачки важе уместо било ког другог поступка за решавање спорова између Уговорних страна и било каквог потраживања једне Уговорне стране према другој који простичу из овог уговора.

ТАЧКА 8.06. Уручивање било ког обавештења или судског позива у вези са било којим поступком према овом члану, може се извршити на начин прописан у тачки 9.01. Уговорне стране могу да се одрекну свих и било којих других захтева за уручивање ових обавештења или судског позива.

ЧЛАН 9

ТАЧКА 9.01. Сва неопходна обавештења или захтеви за које је дата дозвола да буду уручени, односно поднети у складу са овим уговором, сачињени су у писаном облику. Сматра се да су ова обавештења или захтеви ваљано достављени или поднети када су уручени лично или поштом, телексом, телеграмом, телефаксом или телеграфски оној Уговорној страни којој је потребно или дозвољено да се уручи обавештење или поднесе захтев на оној адреси Уговорне стране која је наведена у овом уговору, или на некој другој адреси коју та Уговорна страна наведе у обавештењу Уговорној страни која уручује обавештење, односно подноси захтев.

ТАЧКА 9.02. Гарант доставља Фонду довољно доказа о овлашћењу једног или више лица која ће, у име Гаранта, предузети било коју активност или потписати било која документа чије је предузимање, односно потписивање захтевано или дозвољено од стране Гаранта у складу са овим уговором, а доставља и аутентичне потписе сваког од тих лица.

ТАЧКА 9.03. Било која активност чије се предузимање захтева или дозвољава и било која документа чије се потписивање захтева или дозвољава, у складу са овим уговором, у име Гаранта могу предузети, односно потписати министар финансија и привреде или лице које он овласти писаним путем.

Било која измена или допуна одредаба овог уговора могу се договорити у име Гаранта путем дописа који је потписан у име Гаранта од стране његовог горе наведеног овлашћеног представника, али ће поменута измена или допуна бити предмет ратификације у складу са неопходном процедуром Републике Србије.

ЧЛАН 10

ТАЧКА 10.01. Овај уговор ступа на снагу и постаје пуноснажан након његовог потписивања и достављања одобрених и ратификованих примерака у складу са правним прописима који се примењују у држави Гаранта.

ЧЛАН 11

ТАЧКА 11.01. Ако и када буде плаћен целокупан износ главнице Зајма као и све камате и друге накнаде које се зарачунавају на Зајам, овај уговор и све обавезе Уговорних страна из овог уговора престају да важе.

Следеће адресе су одређене за сврхе овог уговора:

За Гаранта :

Министарство финансија и привреде
Кнеза Милоша 20
11000 Београд
Република Србија

Алтернативна адреса за факс:

ФАКС

00381 11 3618 961

За Фонд:

Kuwait Fund for Arab Economic Development
P.O. Box 2921, Safat
13030 Safat, Kuwait

Алтернативна адреса за факсове:

ФАКСОВИ

(965) 22999190

(965) 22999091

ПОТВРЂУЈУЋИ НАВЕДЕНО, Уговорне стране које поступају преко својих прописно овлашћених представника, постарале су се да се овај уговор потпише на арапском језику у њихово име и преда у Београду, у три оригинална примерка, на дан написан на почетку овог уговора.

Кувајтски фонд за арапски
економски развој

Република Србија

Abdulwahab Al-Bader

Ивица Дачић

(Потпис овлашћеног представника)

(Потпис овлашћеног представника)

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије - Међународни уговори”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у одредби члана 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије, којом је прописано да Народна скупштина потврђује међународне уговоре кад је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Имајући у виду да је изградња Београдског железничког чвора, првенствено главне железничке станице (Прокоп), као једног од најважнијих пунктова на Паневропском саобраћајном коридору X, пројекат од приоритетног значаја за развој железничке инфраструктуре у Републици Србији, обезбеђена су средства за финансирање изградње Пројекта железничке станице Београд Центар - Фаза 1) (у даљем тексту: Пројекат) који обухвата капацитете за пријем, отпрему и управљање саобраћајем возова у виду зајма који ће АД „Железнице Србије” одобрити Кувајтски фонд за арапски економски развој (у даљем тексту: Кувајтски фонд), под условом да Република Србија гарантује за обавезе АД „Железнице Србије”, као зајмопримца.

Реализација Пројекта је у складу са Стратегијом развоја железничког, друмског, водног, ваздушног и интермодалног транспорта у Републици Србији од 2008. до 2015. године („Службени гласник РС”, број 4/08), и доприноси испуњењу Општих циљева Стратегије, односно подизању квалитета услуга транспортног система, повећању нивоа безбедности и сигурности транспортног система и смањењу негативног утицаја транспорта на животну средину, у складу са принципима одрживог развоја. Реализација наведеног пројекта је и у сагласности са Генералним Мастер планом транспорта у Републици Србији, који је усвојио Национални савет за инфраструктуру, 18. јуна 2010. године.

Кувајтски фонд је државна корпорација основана од стране Државе Кувајт у циљу пружања помоћи економијама арапских и других држава у развоју под свеукупним надзором Премијера. Кувајтским фондом управља Одбор директора чије чланове поставља Премијер, који је уједно и председник Одбора и који је своје законом поверене дужности у Одбору пренео на министра финансија Државе Кувајт.

У преговорима са кувајтском страном усаглашени су текст Нацрта уговора о зајму између АД „Железнице Србије” и Кувајтског фонда за арапски економски развој (Пројекат железничка станица Београд Центар - Фаза 1) (у даљем тексту: Уговор о зајму) и текст одговарајућег Нацрта уговора о гаранцији између Републике Србије и Кувајтског фонда за арапски економски развој (у даљем тексту: Уговор о гаранцији).

Закључивање Уговора о гаранцији, односно давање гаранције Републике Србије у корист Кувајтског фонда, као и континуирано важење гаранције представљало је услов за одобравање кредита и закључивање и спровођење Уговора о зајму између АД „Железнице Србије” и Кувајтског фонда.

Закључком Владе 05 Број: 48-3191/2012 од 3. маја 2012. године прихваћени су Извештај са преговора са Кувајтским фондом и Нацрт уговора о зајму, усвојен Нацрт уговора о гаранцији и овлашћено лице за потписивање Уговора о гаранцији.

Закључком Владе 05 Број: 48-7434/2012 од 2. новембра 2012. године, измењен је Закључак 05 Број: 48-3191/2012 од 3. маја 2012. године у делу који

се односи на овлашћење за потписивање Уговора о гаранцији, тако да је Ивица Дачић, председник Владе и министар унутрашњих послова, овлашћен да у име Владе, као заступника Републике Србије, потпише Уговор о гаранцији.

Уговор о зајму и Уговор о гаранцији потписани су 10. децембра 2012. године у Београду.

На инсистирање Кувајтског фонда, Уговор о зајму и Уговор о гаранцији потписани су у оригиналу на арапском језику, уз уступак српској страни да се потпишу и преводи оригинала на енглески језик, који ће се користити као радне верзије током примене закључених уговора и које у потпуности кореспондирају текстовима потписаних уговора на арапском језику.

Иако је српска страна током преговора са Кувајтским фондом указивала на то да је са међународно-правног становишта уобичајено да се уговори овакве врсте потписују на енглеском језику, или равноправно на језицима уговорних страна, у овом случају на српском и арапском језику, кувајтска страна је остала при ставу да оригинали буду на арапском језику. Наиме, према Повељи о оснивању, Кувајтски фонд је у обавези да са земљама корисницима зајмова закључује споразуме искључиво на арапском језику (до сада су 82 земље са неарапског говорног подручја потписале такве споразуме).

Уговором о зајму предвиђено је да Кувајтски фонд стави на располагање АД „Железнице Србије” кредит у износу од 10.000.000 кувајтских динара за спровођење Пројекта.

Пројекат обухвата прву фазу изградње нове железничке станице Београд Центар у Прокопу, површине око 37.000 квадратних метара, што обухвата осам (8) главних са четири (4) споредна колосека, пет (5) перона, са два подходника, конструкцију тунела за метро испод станице, постају за техничку контролу и путничке услуге, уз електро и машинске радове за возове и услуге у вези са путницима и комуналном инфраструктуром. Пројекат обухвата и консултантске инжењеринг услуге за пројектовање, управљање пројектом и надзор над изградњом.

Уговором о зајму предвиђено је да Кувајтски фонд одобри зајам АД „Железнице Србије” (у даљем тексту: Зајмопримац) под следећим условима:

- износ кредита 10.000.000 кувајтских динара;
- период расположивости кредита до 31. децембра 2015. године или до другог датума који Зајмопримац и Кувајтски фонд могу да договоре;
- фиксна каматна стопа од 3% годишње;
- период доспећа кредита је 18 година, укључујући период почека од четири (4) године, док је период отплате кредита 14 година у 28 полугодишњих рата;
- накнада за административне трошкове кредита од 0,5% годишње на повучена средства кредита;
- полугодишња отплата обавеза;
- без провизије на неповучена средства;
- право Зајмопримца да превремено измири обавезе уз сагласност Кувајтског фонда без плаћања посебне накнаде од стране Зајмопримца за коришћење права на превремену отплату.

Услов за одобравање зајма Зајмопримцу, од стране Кувајтског фонда као Зајмодавца, је давање гаранције Републике Србије у корист Кувајтског фонда, а ради обезбеђења наплате главнице, камате и других припадајућих

трошкова по основу задужења Зајмопримца до износа који је еквивалентан износу од 10.000.000. кувајтских динара.

Уговором о гаранцији предвиђено је да Република Србија (у даљем тексту: Гарант) безусловно гарантује, као примарни дужник, а не само као јемац, благовремено и потпуно извршавање свих обавеза Зајмопримца у вези са зајмом који је предмет Уговора о зајму.

Гарант преузима на себе да додели и обезбеди, на годишњем нивоу, сва неопходна средства Зајмопримцу, како би омогућио Зајмопримцу да испуни своје обавезе сервисирања дуга према Кувајтском фонду настале по основу одобреног зајма.

Законом о буџету Републике Србије за 2013. годину („Службени гласник РС”, број 114/12), у члану 3. предвиђено је давање гаранције Републике Србије Кувајтском фонду у износу до 10.000.000 кувајтских динара за АД „Железнице Србије” - Пројекат железничка станица Београд Центар - Фаза 1.

Реализација Пројекта има за циљ задовољење потражње за превозом путника железницом у оквиру Београдског железничког чвора кроз повећање инфраструктурних капацитета за превоз путника возовима, скраћење времена путовања и смањење оперативних трошкова за путничке возове у градском, приградском и регионалном саобраћају, као и у саобраћају на великим одстојањима и побољшање поузданости и квалитета услуге да би се испунили европски стандарди у железничком превозу. Пројекат такође, има за циљ да допринесе урбанистичком развоју и аспекту заштите животне средине града Београда.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Одредбом члана 1. Предлога закона предвиђа се потврђивање Уговора о гаранцији између Републике Србије и Кувајтског фонда за арапски економски развој, закљученог 10. децембра 2012. године, у оригиналу на арапском језику.

Одредба члана 2. Предлога закона садржи текст Уговора о гаранцији између Републике Србије и Кувајтског фонда за арапски економски развој, у преводу на српски језик.

Одредбом члана 3. Предлога закона уређује се ступање на снагу овог закона.

IV. ПРОЦЕНА ИЗНОСА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона обезбеђиваће се средства у буџету Републике Србије.

Законом о буџету Републике Србије за 2013. годину („Службени гласник РС”, број 114/12), у члану 3. Предвиђено је давање гаранције Републике Србије Кувајтском фонду у износу до 10.000.000 кувајтских динара за АД „Железнице Србије” - Пројекат железничка станица Београд Центар - Фаза 1.

V. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ

Разлози са доношење овог закона по хитном поступку, сагласно члану 167. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћен текст), произилазе из чињенице да је услов за повлачење средстава зајма издавање гаранције Републике Србије, како би АД „Железнице Србије”,

као Зајмопримац, што пре почело да користи средства по овом зајму у циљу реализације Пројекта.